

Η νέα γενιά της Κούβας πιστή στην Επανάσταση

Της Carmen Torres Laffita (μετάφραση: barikat)

Μια παιδεία για όλους στην Κούβα, μια παιδεία για λίγους στον κόσμο:

Μαθητές και νέοι κάνουν τον απολογισμό τους.

Στις 26 Ιουλίου η Κούβα γιόρτασε την επέτειο των επιθέσεων ανταρτών με επικεφαλής τον Fidel Castro, στους στρατώνες της Moncada στην επαρχία του Santiago και στη στρατιωτική εγκατάσταση Carlos Manuel de Céspedes στο Bayamo, το 1956. Το Κίνημα της 26ης Ιουλίου έμελλε να οδηγήσει στην οριστική ανατροπή του Κουβανού δικτάτορα Fulgencio Batista το 1959.

Σήμερα, 63 χρόνια μετά, η μάχη συνεχίζεται. Σκληρή και άنيση, γεννά ερωτηματικά, προκαλεί, προβληματίζει. Η αλήθεια ωστόσο μένει άσβεστη και διαπερνά τα σύνορα του αποκλεισμένου αυτού νησιού:

Η φλόγα ενός λαού έχει σταθεί άξια στη μάχη όλα αυτά τα χρόνια απέναντι στις πιο σιδηρές δυνάμεις, με μοναδικό όπλο τις αξίες.

Δύο είναι τα στοιχεία που οικοδομήθηκαν ιδανικά όλα αυτά τα χρόνια - δυο στοιχεία που αναγνωρίζουν σύμμαχοι κι εχθροί: Η παιδεία και η υγεία. Οι νέοι της Κούβας κάτι έχουν να μας πουν γι'αυτό μια μέρα σαν αυτή.

Barikat

«Είμαι ένα νέο κορίτσι από την Κούβα. Γεννήθηκα κατά τη διάρκεια της επανάστασης κι έμαθα να αντιμετωπίζω τη ζωή με αισιοδοξία.», δήλωσε η Diliannis Álvarez κατά τον εορτασμό της 63ης επετείου των επιθέσεων στους στρατώνες της Moncada και του Carlos Manuel de Céspedes. Οι εορτασμοί έλαβαν χώρα στην Πλατεία της Επανάστασης του Υποστράτηγου Serafín Sánchez García στην επαρχία του Sancti Spíritus.

Τα λόγια της νεαρής μαθήτριας επικύρωσαν τη δέσμευση της νέας γενιάς προς το παρόν και το μέλλον της χώρας μας, και τη σημασία του να μην ξεχάσουμε τις ρίζες μας.

Η ιστορική γνώση, μας λέει η Diliannis, είναι η κληρονομιά που μας άφησαν οι πρόγονοί μας, και μας επιτρέπει να γνωρίζουμε τι συνέβαινε στη χώρα πριν την 1η του Γενάρη του 1959.... Στο νου έρχονται εικόνες παιδιών να τριγυρνούν ξυπόλυτα και να μην μπορούν να πάνε στο σχολείο, καθώς αυτό ήταν προνόμιο των λίγων. Ο θρίαμβος της Επανάστασης σηματοδότησε το δικαίωμα στη δωρεάν παιδεία για όλους.

Σήμερα πια μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε πως έχουμε τη δημιουργία μεγάλων εκπαιδευτικών καναλιών, πως έχει αυξηθεί το επίπεδο γνώσης της πληροφορικής και της χρήσης ηλεκτρονικού υπολογιστή στα σχολεία μας, και πως όλοι οι νέοι μπορούν πια να συμβάλλουν με τις απόψεις τους και να υψώσουν τη δική τους φωνή στην Εθνοσυνέλευση.

Το μέλλον της χώρας έχει ανάγκη από άντρες και γυναίκες με καλλιεργημένα τα φυσικά

τους πνευματικά χαρίσματα, και για να πετύχουμε το σκοπό αυτό θα πρέπει να γινόμαστε ολοένα και καλύτεροι μαθητές. Στο σημείο αυτό η Diliannis ευχαρίστησε τον Αρχιστράτηγο Fidel Castro που δίδαξε στους νέους να είναι σταθεροί μαχητές στα δικά τους χαρακώματα, τα θρανία, και πραγματικοί πρωταγωνιστές στη διαδικασία της Επανάστασης.

«Είμαι ένα κορίτσι με κεκτημένα δικαιώματα, τα ίδια αυτά δικαιώματα που μου επιτρέπουν να γιορτάζω το κόκκινο, το μπλε και το άσπρο αυτή την 26η του Ιούλη.»

Ως νεαρή φοιτήτρια μίλησε η Ana Beatriz Rodríguez, δευτεροετής στο τμήμα ανθρωπιστικών επιστημών, εκπροσωπώντας τη γενιά που δημιουργήθηκε στους κόλπους της Επανάστασης, μιας Επανάστασης «ποιήτρια ονείρων». Θέλουμε να πούμε στον κόσμο, δήλωσε η Ana, πως είμαστε ευτυχισμένοι εδώ, σφυρηλατώντας το μέλλον, ένα μέλλον καλύτερο.

Η νεαρή επεσήμανε τη δύναμη του Κουβανικού λαού να βγει μπροστά και να παλέψει βήμα βήμα για να κατακτήσει το όνειρό του.

Από την παιδική ηλικία ακόμη έχουμε προνόμια αδιαμφισβήτητα, χωρίς κανένα απολύτως κόστος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα υψηλού κύρους ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που υπάρχουν σε όλη την έκταση της χώρας, τα εξαιρετικά χαμηλά ποσοστά βρεφικής θνησιμότητας και τα κέντρα αναψυχής, προσβάσιμα σε όλους τους πολίτες.

Μπορούμε με σιγουριά να πούμε στον κόσμο πως είμαστε καλά, και πως ο οικονομικός αποκλεισμός (εμπάργκο) που έχει υποστεί η Κούβα, που δυσχεραίνει απίστευτα την πρόσβαση σε φαρμακευτικό υλικό ή στην επιστημονική γνώση, κάθε μέρα αντισταθμίζεται ολοένα και περισσότερο από τη δύναμη και τη θέληση του λαού μας.

Κανείς δεν έχει – και δε θα έχει ποτέ – το δικαίωμα να αμφισβητήσει το σοσιαλισμό που χτίζουμε όλα αυτά τα χρόνια, είπε η Ana, κι επεσήμανε πως η ίδια, όπως και πολλοί άλλοι νέοι, είναι δεσμευμένη προς την ιστορική γενιά της Επανάστασης, και ειδικά προς τον ίδιο τον Fidel Castro, να συνεχίσει το έργο τους.

«Από αυτά εδώ τα χαρακώματα λέω σε όλο τον κόσμο πως αν η εθνική κυριαρχία μιας χώρας εξαρτάται από το αίμα ενός νέου, μπορούν με βεβαιότητα να υπολογίσουν στο δικό μας αίμα.»

Κληρονόμοι του Mella και της γενιάς του, είμαστε πλασμένοι στους κόλπους αυτής της Επανάστασης και σε αυτή οφείλουμε όσα είμαστε, και όσα θα γίνουμε ακόμα. Το αποδεικνύουμε κάθε ώρα, κάθε μέρα, κάνοντας πράξη τα ιδανικά του Κόμματος, τα ιδανικά που είναι τα όπλα και τα εργαλεία μας στη καθημερινή αυτή μάχη.

Η νέα γενιά δεν μπορεί να κουραστεί, δεν μπορεί να επιτρέψει στην ηττοπάθεια να την καταλάβει. Είμαστε εκείνοι οι νέοι καρποί που ονειρεύτηκε ο Martí, συνεπείς προς το μέλλον μας και περήφανοι να ζούμε σε μια χώρα ελεύθερη.